Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 598/2026
28.05.2026. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног Ивана Меза, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ и других, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ивана Меза, адвоката Ђорђа Ћирића, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 191/26 од 26.03.2026. године, у седници већа одржаној дана 28.05.2026. године, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ивана Меза, адвоката Ђорђа Ћирића, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 191/26 од 26.03.2026. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Београду К 4268/10-Кв 5246/25 од 03.02.2026. године, усвојен је захтев браниоца окривљеног Ивана Мезе, адвоката Ђорђа Ћирића од 12.12.2025. године за изрицање јединствене казне па су преиначене само у погледу одлуке о казни правноснажне пресуде ближе означене у изреци пресуде, па је првостепени суд, узимајући као утврђене казне затвора по пресуди Вишег суда у Београду К 4268/10-Кв 3171/13 од 15.09.2023. године, правноснажној 20.10.2023. године, у трајању од 12 (дванаест) година и 1 (једног) месеца и пресуди Првог основног суда у Београду К 224/23 од 03.07.2023. године, правноснажној 27.03.2024. године, у трајању од 3 (три) године, окривљеног Ивана Меза осудио на јединствену казну затвора у трајању од 14 (четранест) година и 10 (десет) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 29.12.2022. гдоине до 03.07.2023. године по пресуди Првог основног суда у Београду К 224/23 од 03.07.2023. године, правноснажној 27.03.2024. године, као и време проведено у притвору почев од 09.08.2001. године па до 03.09.2001. године и од 23.05.2006. године до 14.07.2006. године и време проведено на издржавању казне затвора у периоду од 05.09.2002. године до 08.04.2004. године (био у бекству од 20.12.2002. године до 22.03.2003. године), од 28.08.2007. године до

29.10.2007. године, од 29.10.2007. године до 08.07.2009. године, од 12.03.2013. године до 12.07.2013. године и од 12.07.2013. године до 11.04.2014. године, те време проведено у притвору у периоду од 01.11.2010. године па до 12.03.2013. године и време проведено на издржавању казне затвора почев од 17.12.2015. године до 05.11.2018. године и у периоду од 03.07.2023. године па надаље, по пресуди Вишег суда у Београду К 4268/10-Кв 3171/23 од 15.09.2023. године, правноснажној 10.10.2023. године и решењу Вишег суда у Београду К 4268/10-Кв 4694/23 од 22.12.2023. године, правноснажном 09.02.2024. године.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 191/26 од 26.03.2026. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Ивана Мезе и његовог браниоца, адвоката Ђорђа Ћирића, а пресуда К 4268/10-Кв 5246/25 од 03.02.2026. године потврђена.

Против наведене правноснажне пресуде другостепеног суда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Иване Меза, адвокат Ђорђе Ћирић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП у вези члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП и повреде закона из члана 37. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине побијану пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног Ивана Меза, адвокат Ђорђе Ћирић, захтев за заштиту законитости подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП у вези члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, истичући да је у доношењу побијане другостепене пресуде као члан већа учествовао судија Миодраг Мајић, који је морао бити изузет од судијске дужности јер је претходно, као члан већа, учествовао у доношењу пресуде Вишег суда у Београду К 713/18 од 01.10.2021. године, која је једна од две правноснажне пресуде које су у погледу одлуке о казни преиначене пресудом Вишег суда у Београду К 4268/10-Кв 5246/25 од 03.02.2026. године.

Врховни суд изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Ивана Меза, адвоката Ђорђа Ћирића, оцењује као неосноване.

Одредбом члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП прописано је да ова битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако је на главном претресу учествовао судија или судија поротник који се морао изузети.

Одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, на коју се бранилац позива у захтеву, прописано је, између осталог, да ће судија бити изузет од судијске дужности у одређеном предмету ако је у истом предмету поступао као судија за претходни

поступак или је одлучивао о потврђивању оптужнице или је учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком.

Из цитираних законских одредаби јасно произилази да се о апсолутно битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, због које бранилац окривљеног подноси захтев, може говорити само уколико се ради о учествовању у суђењу, односно на главном претресу у првостепеном поступку или о одлучивању у поступку по редовном или ванредном правном средству, судије који се мора обавезно изузети из разлога прописаних чланом 37. став 1. тачка 4) ЗКП.

Из списа предмета пре свега произилази да је пресуда Вишег суда у Београду К 713/18 од 01.10.2021. године, донета у већу састављеном од судије Зорице Аврамовић, председника већа, и судија поротника Анђелке Миладић и Горана Радовановића, чланова већа, па стога не стоје наводи захтева за заштиту законитости да је судија Миодраг Мајић, као члан већа, учествовао у доношењу наведене пресуде.

Даље, из списа предмета произилази да је судије Миодраг Мајић, у својству члана већа, учествовао у доношењу побијане пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 191/26 од 26.03.2026. године, којом је одлучено о жалбама окривљеног Ивана Меза и његовог браниоца, адвоката Ђорђа Ћирића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К 4268/10-Кв 5246/25 од 03.02.2026. године којом је усвојен захтев браниоца окривљеног за изрицање јединствене казне те су преиначене раније пресуде у погледу одлука о казни и изречена јединствена казна.

У конкретном случају, судија Миодраг Мајић, који је учествовао у доношењу побијане пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 191/26 од 26.03.2026. године, у овом кривичном поступку претходно није поступао ни у једном својству које је прописано одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, које би представљало разлог за његово обавезно изузеће од судијске дужности у овом предмету. Ово из разлога што је услов за обавезно изузеће од судијске дужности у одређеном предмету, учествовање судије у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком, што значи да у одређеном кривичном предмету и поступку по жалби на првостепену пресуду, не може учествовати судија који је учествовао у доношењу првостепене пресуде, односно у поступку по ванредном правном леку онај судија који је учествовао у доношењу првостепене и другостепене пресуде, а што у овом кривичном предмету није случај. Сходно томе, ставови који су изражени у одлукама Уставног суда Србије Уж 4461/2010 и Уж 12021/2017 и одлукама Врховног касационог суда Кзз Рз 2/2014 од 19.06.2014. године, Кзз ОК 33/2019 од 17.12.2019. године, Кзз ОК 6/2021 од 22.04.2021. године и Кзз 236/2021 од 11.03.2021. године, на које се у захтеву за заштиту законитости указује, не могу бити примењени у конкретној ситуацији.

Врховни суд се није упуштао у разматрање повреде закона из члана 37. став 2. ЗКП, на коју бранилац окривљеног Ивана Меза, адвокат Ђорђе Ћирић, указује у захтеву за заштиту законитости, обзиром да наведена повреда не представља законом дозвољен разлог због ког окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Сања Живановић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић